

۲۰۱۴/۰۱/۰۱

حمید انوری

سخنی با سخنگوی رئیس جمهور

بناغلی ایمل خان فیضی سخنگوی رئیس جمهور اخیراً در گفتگو با شماری از رسانه های اطلاعات جمعی در کابل، دُر سفته و اظهار داشته اند: " افغانستان هرگز بازگشت مهندسی شده طالبان را از بیرون اجازه نخواهد داد *."

میدانیم که سخنگویان نظر به ایجاب وظیفه، آنچه برایشان دستور داده میشود، میگویند. یعنی درحقیقت سخنان و نظریات کارفرما را به دیگران انتقال میدهند و نه کم و نه زیاد.

در حالیکه گله ای از جناب فیضی نیست که چه گفتند و چه نباید می گفتند، برای جناب شان وظیفه داده شده بود که چه باید بگویند، اما شاید جناب شان لاف را این صلاحیت را دارا باشند که طرز جمله بندی ها را اصطلاح کنند، که نکرده اند.

پس لازم می افتد درنگ کوتاهی به همین گفتگو داشته باشیم و قضاوت را به هموطنان وا گزاریم.

ایشان فرموده اند که " افغانستان هرگز بازگشت مهندسی شده طالبان را از بیرون اجازه نخواهد داد."، بسیار خوب ما قبول میکنیم که حکومت موجوده بعد از خروج نیروهای خارجی از افغانستان، قادر به دفاع از کشور و سرحدات آن و نیز دفاع از مردم کشور خواهد بود و همان طالبان را که در همین دوازده سال و با موجودیت عساکر چهل و دوکشور جهان، جلو ورود شان را به کشور گرفته نتوانستید و اخبار و گزارشات بلاوقفه از حملات انتحاری و انفجاری و سربریدن ها و سنگسار کردن های شان همه روزه منتشر شده و خواب مردم را حرام کرده بود، میتوانید و قادر خواهید بود به تنهایی جلو شان را بگیرید.

حال آیا جناب فیضی گفته میتوانند که منظور کارفرمای شان از جمله " افغانستان هرگز بازگشت... "، چیست؟

اگر منظور از حکومت است، پس باید مشخص می ساختند که حکومت افغانستان هرگز بازگشت...، وگرنه خودشان بهتر از همه میدانند که هیچ پیوندی بین مردم افغانستان و حکومت موجوده، درکار نیست و کوچکترین پیوند ها بین مردم و حکومت را هم رئیس جمهور کشور دانسته یا نادانسته از بین برده است. این فقط یک مشت افراد سود جو، منفعت طلب، قاچاقچی، جنگ سالار و جنایتکاران جنگی اند که در پیوند تنگاتنگ با رئیس جمهور قرار دارند و از طرف مقابل هم " انجنیر صاحب حکمتیار" و " برادران ناراضی طالب".

شما از همه بهتر میدانید که مردم عام افغانستان که بیشتر از ۹۹٪ نفوس کشور را تشکیل میدهند، از همه اینها سخت متنفر اند، پس پیوندی که بین حکومت و مردم برقرار باشد، عملاً وجود ندارد.

خوب اگر بپذیریم که منظور شما، یعنی در حقیقت منظور رئیس جمهور که شما سخنان او را بیرون میدهید، از "افغانستان"، همان حکومت افغانستان باشد، چگونه از " بازگشت مهندسی شده" طالبان جلوگیری خواهید کرد؟

و اگر گیریم که " بازگشت طالبان"، مهندسی شده نباشد، آیا در آنصورت از آنان استقبال خواهید کرد؟

اگر " بازگشت طالبان"، مهندسی شده نباشد و با سلاح های دست داشته شان وارد کشور و در نتیجه داخل کابل گردند، باز هم از آنها پذیرائی خواهید کرد؟

حال یک سوال دیگر!

" بازگشت مهندسی شده طالبان از بیرون"، یعنی چه؟

شما هم میدانید، ما هم میدانیم و خلق خدا هم که طالبان از آنسوی سرحد وارد کشور میشوند، پس چگونه توقع دارید که " بازگشت مهندسی شده طالبان"، از بیرون نباشد و از بیرون نباشد؟!

آیا اگر این بازگشت مورد نظر شما مهندسی شده باشد و از بیرون نباشد، مورد قبول حکومت شما خواهد بود؟

این مختصر صرف در مورد عنوان گزارش مذکور بود که جناب فیضی در همان گفتگوی مورد نظر بیرون داده بودند، ببینیم که دیگر چه گل هائی در آن گفتگو به آب داده شده است.

جناب فیضی در مورد مطلب منتشر شده در روزنامه " واشنگتن پست"، میفرمایند:

" اگر این صرف یک تحلیل از اوضاع کشور از جانب استخبارات ملی ایالات متحده امریکا و یا سایر سازمان های استخباراتی آن کشور باشد، ما آن را بی اساس میدانیم."

این بدان معنی تواند بود که اگر گزارش مذکور " از جانب استخبارات ملی ایالات متحده امریکا و یا سایر سازمان های استخباراتی آن کشور"، نمی بود، قابل قبول و مورد تأیید رئیس جمهور و حلقه مشاوران صد نفری شان می بود، اما چون از جانب استخبارات آن کشور است، پس مورد تأیید نیست.

جناب فیضی بخوبی آگاهی دارند که در همین دوازده سال گذشته تمام امور داخلی و شاید هم خارجی افغانستان توسط اداره استخبارات ایالات متحده کنترل شده و میشود هنوز و تمام امور جنگی و نظامی افغانستان از تریبه، تمویل و تجهیز نیرو های سه گانه امنیتی افغانستان گرفته تا عملیات نظامی نیرو های اردوی ملی، از چینل های استخباراتی و نظامی امریکا و متحدین اداره و کنترل می شود.

عملیات نظامی در مقابل طالبان و بقایای سازمان تروریستی القاعده، در بیشتر از دوازده سال گذشته، از همین مجرا های استخباراتی گذشته است و همین ها به اصطلاح وطنی ما و شما " از زیره و پودینه" جنگ و اوضاع و احوال جنگی و رهریدی و جهت انکشاف آن در آینده، بخوبی آگاهی دارند.

پس شما چگونه آن گزارشات را " بی اساس " میدانید؟!

آیا تمام مسائل استخباراتی اردوی ملی و امنیت ملی تان، از شبکه های استخباراتی ایالات متحده و متحدین، تغذیه نمی شوند؟

واشنگتن پست به نقل از سازمان های استخباراتی امریکا نوشته بود: " افغانستان تا سال ۲۰۱۷ میلادی دچار آشوب می شود و طالبان نفوذ بیشتر پیدا خواهند کرد."

ما را سر آن نیست که صحت و سقم این گزارش را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده آنرا تأیید یا تردیدکنیم، اما شواهد و قرائن و نیز گذشته را نمی توان نادیده گرفت و قرار اینکه گفته اند: " گذشته، چراغ راه آیند است."

شما کاملاً آگاهی دارید که در دوازده سال گذشته هیچ چراغی، بلی هیچ چراغی فرا روی ملت در بند و جنگ زده افغان قرار داده نشده است که روشنائی بخش آینده کشور باشد.

صادقانه قضاوت کنید. آیا شما جناب فیضی کدام روشنی خفیفی را هم در دور دست ها مشاهده میکنید؟

حال که کی یا کدام کسانی مسؤل بودند و هستند، سخن جداست.

توجه کنید به گوشه ای از گزارش وزیر مالیه کشور آقای حضرت عمر زاخیلوال در شورای ملی: "... بودجه مالی سال آینده بیش از ۴۴۰ میلیارد افغانی است که بیشتر از کمک های خارجی تمویل خواهد شد." وی اضافه میکند: "... بودجه سال آینده عمدتاً به دلیل برگزاری انتخابات و افزایش مسؤلیت نیروهای امنیتی به دلیل خروج نیروهای خارجی افزایش یافته است." (خبرگزاری بخدی-۱۰ جدی ۱۳۹۲)

می بینید جناب فیضی که اگر این چراغ های نمایشی را از سر راه رژیم موجوده بردارند، در تاریکی مطلق فرو خواهد رفت و کوچکترین پیوندی با ملت هم وجود ندارد.

شما آینده را در بعد از خروج نیرو های خارجی، چگونه ارزیابی میکنید؟

آیا منتظر ایجاد یک حکومت شتر گاو پلنگ از جمع نا متجانس طلب- گلبدین، منفور عام، بقایای شش پارچه به اصطلاح اتحاد شمال امتحان شده و باربارناکام شده- ملیشه های وامانده و مردم رانده و تیم هشت رخ و نه گرد رئیس جمهور، هستید تا کشتی شکسته و طوفانزده افغانستان را به ساحل مراد رهنمون گردد؟

" ... فیضی خاطر نشان کرد که اگر این جزء طرحی به منظور سپردن بخشی از خاک افغانستان برای طالبان باشد، افغانستان هرگز آنرا اجازه نخواهد داد و هرگز چنین توطئه ای موفق هم نخواهد شد."

در همین قسمت با شما موافقم جناب فیضی، مردم افغانستان هرگز اجازه نخواهند داد تا طرح تجزیه کشور ریخته و عملی گردد و این کار خیال است و محال است و جنون، اما هر بار اینکه رژیم موجوده احساس خطری میکند،

درست در همان لحظه به یاد مردم می افتد، ورنه اکثریت عملکرد های حکومت موجوده در دوازده سال گذشته خلاف منافع مردم بوده است، به چهار طرف تان نگاه کنید جناب فیضی و بی طرفانه قضاوت کنید.

سخنگوی رئیس جمهور می افزاید: "موقف ما اینست که برگشت طالبان به کشور تنها از طریق پروسه سیاسی و مصالحه امکان پذیر است و بس."

جناب فیضی آیا فکر میکنید طالبان بعد از خروج نیروهای خارجی ضرورتی برای مصالحه با یک حکومت ضعیف دارای اقتصاد شکننده و نیروهای امنیتی ناتوان، داشته باشند؟

طالبان بار بار از مذاکره و مصالحه با حکومت موجوده خودداری کرده اند و شورای صلح ساخته و پرداخته رئیس جمهور را هم به باد تمسخر گرفته اند، یگانه زمانی که یک راه مذاکره را گشودند، از طریق دفتر قطر بود که رئیس جمهور آن راه مذاکره را با شتاب بست.

جناب فیضی! میدانیم که شما فقط یک سخنگو هستید و بیشتر از آن اختیاری ندارید، اما نمی دانم که شما به آنچه میگوئید اعتقاد هم دارید، یا اینکه:

در پس آئینه طوطی صفتم داشته اند

آن چه استاد ازل گفت بگو، می گویم

یار زنده و صحبت باقی

---

*- آژانس خبری باخترا - ۱۳/۲۰۱۳/۳۱/۱۲